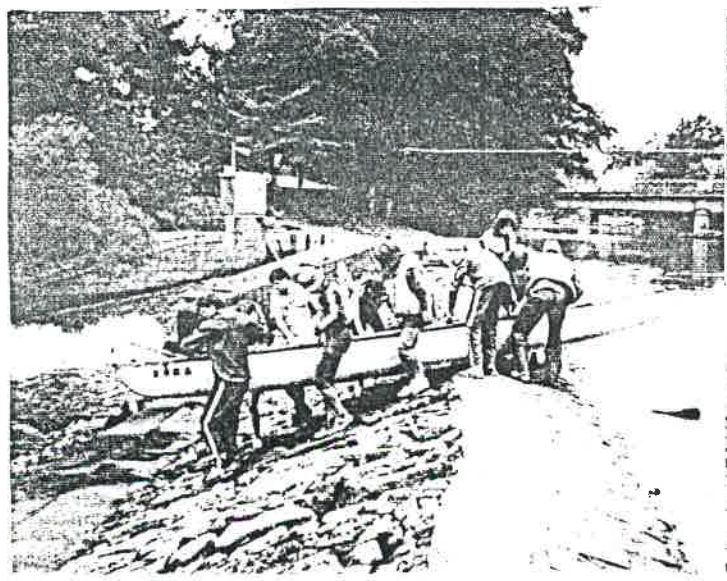

OTAVA
ANNÍN-PÍSEK
21.8.-28.8.
1988

OTAVI 1988 se zúčastnilo 25 vodáků :

N a H U R I Á N U :

ŽLUČAS

MACHR

FILIP

KŘA

JIRKA

VOBNICE

N a B Ó Ř E :

DICK

MEĎA

MARTINA

JEŽDA

MICHAL

VOLŠOVEC

N a B L I Z Z A R D U :

TYČKA

PIPI

MIL

JARDA

PAVLE

HONZA

N a T A J F U N U :

TOMIJA

PASMOL

OTA

ŠMAJDA

ROBERT

OTAVA '88

Jako každý rok, i letos, vydáváme se koncem prázdnin na některou z našich řek. Po dlouhém rokování to vyhrála OTAVA a tak se Dick mohl pustit do několikaměsíčního dopisování s mnoha institucemi, aby nám před prázdninami oznámil, že je vše zařízeno a my můžeme vyrazit. O Praze se říká, že je stověžatá, něco podobného by se mohlo říkat i o Otavě a jejích jezích. Na žádné z řek, které jsme zatím sjeli, není tak vysoký počet jezů na těch 78 kilometrech, které jsme se rozhodli splout, jako na této.

A tak začíná naše zápolení s řekou, jezy a jak se později ukázalo, i s nepřízní počasí.

Den první: 21. srpen 1988

Letošní putování nám začalo v 8.15 hodin u pokladen na Hlavním nádraží. Nejprve nás čeká cesta vlakem z Prahy přes Plzeň do Sušice, kde již čeká Dick s Ārem. Odtud se ločáky vezou autem, a my, autobusem do Annína. V kempu rozbíjíme náš první tábor, uklízíme lodě a vaříme večeři. Všichni jsou rádi, že jsou zase u řeky a tak si ještě chvíli u ohně vykládáme o nastávajících dobrodružstvích, která nás asi na tomto jihočeském toku potkají a postupně se odebíráme do svých stanů.

Den druhý: 22. srpen 1988

Probouzíme se do zamračeného rána. Dnes nás čeká pěší túra po Šumavě. Většina se odebírá na nákup, aby bylo

z čeho uvařit snídani. Po jídle se i přes nepřízeň počasí vydáváme na cestu. Autobusem se necháváme odvést do "ANTYGLU", odkud za hustého deště vyrážíme na stezku "Fovyďří". Ta nás dovede až na "Čenkovu pilu", odkud se

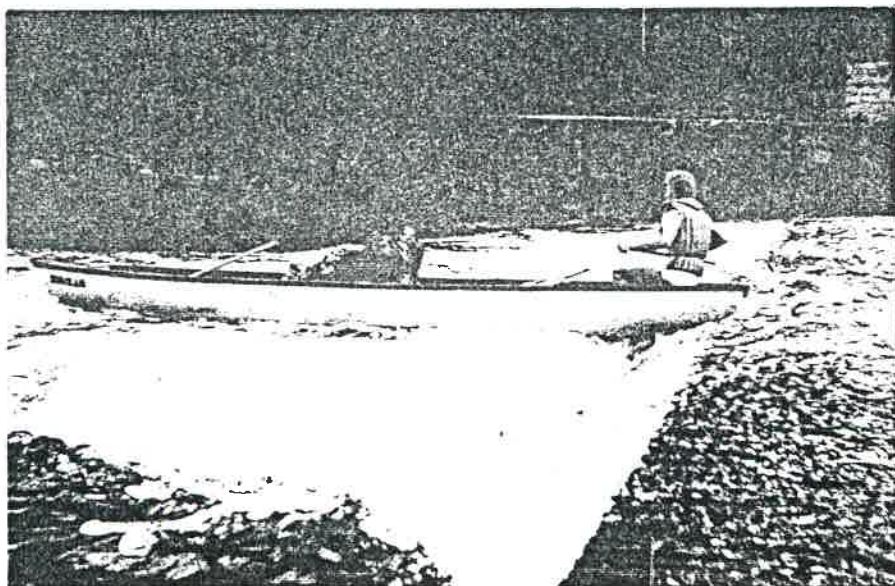

opět autobusem přesouváme do "Rejštejna". Zde si dopřáváme občerstvení a trochu odpočinku, než vyrážíme na zpáteční cestu do "Annína". V táboře povečeříme a po dobrém jídle se snažíme přinést něco dřeva na oheň, aby bylo kde ohřát naše provlhlé a zimou ztuhlé klouby, než se odeberem do spacáků.

Den třetí: 23. srpen 1968

Okolo 9-té hodiny vstáváme do podmračeného jitra. Během přípravy snídane se rozdělují posádky: HURILÁN - Žlučas, Machr, Filip, Káča, Jirka a Vodnice; BÓRA - Dick, Měča, Martina, Ježdík, Michal; BLIZZARD - Tyčka, Pipi, Aťka, Jarda, Pavel Honza; TAJFUN - Tomajda, Pasmol, Ota, Šmajda,

Robert. Při nakládání lodí vytváří letící kanystro otvor do Žlučaso-
vy kebuly. Přes prýští-
krev se nezdržujeme
ošetřováním a ve 12 ho-
din vyplouváme. Podle
očekávání po ujetí ně-
kolika desítek

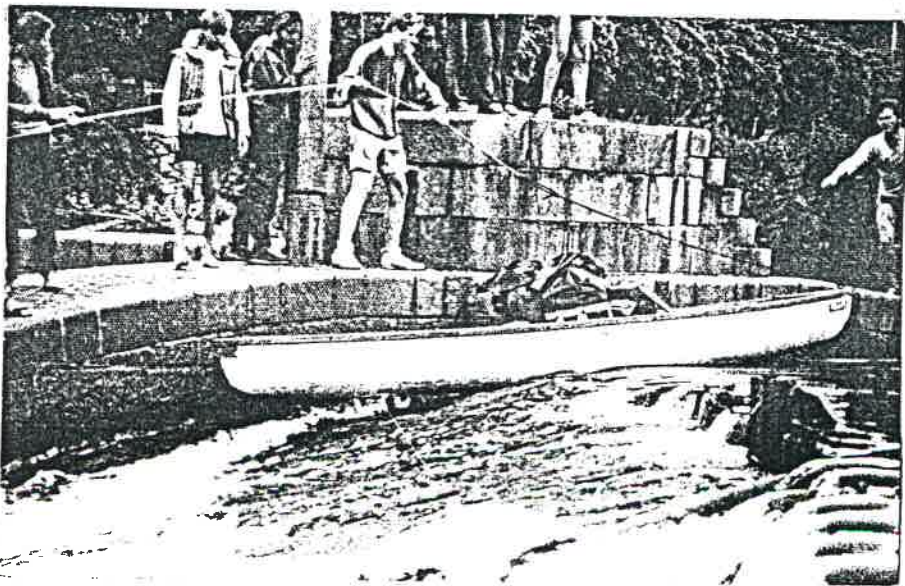
metrů narážíme na mělčinu. Jak později konstatoval Méďa, naštěstí byla jen jedna (táhla se až do Sušice). Za neustálého dření dojíždíme pod kamenný most, kde musí do vody i hlavní vedoucí. Po dalším kilometru drhnutí dorážíme k prvnímu jezu. Zde předvedl Méďa vrcholný akrobatický výkon, když při spouštění lodě z jezu byl na laně stažen z koruny a skončil ve vodě. Lano ale nepustil. 4 kilometry brodění a dření a další jez, který spouštíme tentokrát již bez atrakce. Zbytek dnešní etapy zpestřuje ještě jeden jez a několik stupňů. V 15 hodin doplouváme do

Sušice. Stavíme tábor a prohlížíme dna lodí. Je na co koukat. Navečer všichni, až na Tyčku hlídajícího tábor, vyráží do města. Večeře v místní hotelové restauraci je završena borůvkami se šlehačkou. Po návratu do tábora se jedna skupina věnuje hazardu a druhá jde hrát valybol. Se setměním jsme pozváni od vedle tábořících trempů k jejich ohni a zpíváme a hrajeme...

Den čtvrtý: 24. srpen 1988

Ráno nás probudil hukot zdejší pily. Dáck, Tyčka, Žluťas a Machr odjíždějí na pohřeb Hobbymu a my ostatní máme za úkol uvést lodě do plovoucího stavu a dopravit je a sebe na tábořiště v Čepici.

Po snídani se tedy s chu-

tí pouštíme do práce. Vzniklé otvory v našich lodích se snažíme ucpat podle Ježdi "nějakým BLEMCOŠ s pilinoma", odborníci tvrdili že je to epoxy a že to bude za 3 hodiny tvrdé. Tento čas se pokoušíme vyplnit balením tábora, ale přes naše hlenýždí tempo se to

nedaří - BLEMCOŠ stále netvrdne. Nakonec ale vše dobře dopadá, záplaty jsou tvrdé a my v 16,30 opuštíme tábořiště. Ty chytřejší si odnesli bagáž rovnou pod nedaleký jížek a dobře udělali, protože pod jezem nebylo v lodích o vodu nouze. Díky vyššímu stavu vody než v předešlý den plavba proběhla bez obtíží, a tak v 17,30 doplouváme do Čepice. Po večeři se někteří z nás věnují valybolu, druzí odcházejí na hrad Rábí. Po setmění se všichni scházíme u ohně. To již z Prahy dorazili i naši vedoucí s VOLŠOVCEM, ovšem bez hra. To odmítlo poslušnost a zůstalo si stát v Písku. Postupně se odebíráme do spacáků, zítra nás čeká 20 km a 12 jezů.

Den pátý: 25. srpen 1968

asi v půl osmé nás ze sna vyrušil Dick. Díky dlouhé etapě, která nás

dnes čekala, proběhl nákup, snídaně i balení poněkud rychle. Ještě provizorně zalepujeme loď leukoplastí a akutolem a v 10,15 vyplouváme. Plavba probíhala celkem klidně, mělčiny se střídaly s hlubší